

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. K. IR „CHUBB EUROPEAN GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. spalio 30 d. Nr. 242-441
Vilnius

Lietuvos bankas gavo R. K. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir „Chubb European Group“, veikiančios Švedijoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas), kurio įgaliotas atstovas pretenzijoms nagrinėti Lietuvoje yra UAB „OPS LT“ (toliau – draudiko atstovas), kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Įrangos draudimo liudijimo (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo liudijimas) ir „Telia“ įrangos draudimo taisyklių (toliau – Taisyklės) pagrindu draudikas nuo 2017 m. spalio 12 d. apdraudė pareiškėjos mobilųjį telefoną „iPhone 8 64GB 4G++ Space Grey“ (toliau – mobilusis telefonas).

2019 m. rugpjūčio 27 d. pareiškėja telefonu užregistravo įvykį dėl mobiliojo telefono vagystės. Pokalbio metu buvo nurodyta, jog mobiliojo telefono buvo pasigesta po to, kai jis kelioms minutėms buvo paliktas (pamirštas) Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos (toliau – Biblioteka) tualete.

2019 m. rugpjūčio 28 d. pareiškėja pateikė Vilniaus apskrities Vyriausiojo policijos komisariato, Vilniaus miesto Trečiojo policijos komisariato 2-ojo veiklos skyriaus pažymą dėl mobiliojo telefono vagystės, reg. Nr. (*duomenys neskelbtini*), (toliau – Pažyma), kurioje nurodyta, kad buvo užregistruotas pareiškėjos dukros pranešimas apie tai, kad 2019 m. rugpjūčio 26 d. Bibliotekos „<...> moterų tualete neaiškiomis aplinkybėmis (pavogtas) dingo mobiliojo ryšio telefonas <...>. Dėl įvykio vyksta tyrimas.“ Tą pačią dieną draudiko atstovas informavo pareiškėją, kad, vadovaujantis Taisyklių 7.1 papunktyje įtvirtinta nuostata, kad „draudimo išmoka gali būti sumažinta (arba atsisakyta ją mokėti), atsižvelgiant į aplaidumo lygį, jeigu be priežiūros viešoje vietoje, pasiekiamoje bet kokiam asmeniui, paliktai įrangai buvo padaryta žala arba kai ji pavagiama / prarandama. <...>“, įvykis pripažintas nedraudžiamuoju, nes mobilusis įrenginys buvo paliktas be priežiūros viešoje vietoje, pasiekiamoje bet kuriam asmeniui.

2019 m. rugsėjo 9 d. pareiškėja kreipėsi į draudiko atstovą su skundu, kuriame nurodė, kad visiškai nėra aiškūs draudiko sprendimo motyvai, kuo remdamasis jis nustatė, kad telefonas buvo paliktas be priežiūros viešoje vietoje, pasiekiamoje bet kuriam asmeniui, ir kuo remdamasis draudikas nustatė tariamo aplaidumo lygį, nes policijos tyrimas dar nėra baigtas. Pareiškėjos teigimu, jos dukra, pranešdama apie įvykį, nebuvo tikra, kokiomis aplinkybėmis telefonas buvo pavogtas, ir tik spėjo, kad telefonas galėjo būti paliktas ne jos matymo zonoje, be to, pareiškėjos nuomone, Bibliotekos patalpos nėra laikytinos tokia viešąja vieta, kurioje reikėtų imtis specialių atsargumo priemonių. Atsižvelgdama į tai, kad jokiose oficialiose teisėsaugos institucijų išvadose nebuvo patvirtinta, kad buvo pavogtas būtent be priežiūros viešojoje vietoje paliktas mobilusis telefonas, jis nebuvo ištrauktas iš rankinės ar pan., pareiškėja prašė draudiko pakartotinai apsvarstyti sprendimą ir įvertinti visas aplinkybes.

2019 m. rugsėjo 12 d. draudiko atstovė pareiškėją informavo, kad sprendimas nebus keičiamas, nes turtas nebuvo saugomas kaip vertingas ir vagystė įvyko dėl prastos mobiliojo telefono priežiūros, be to, vadovaujamosi ir Taisyklių 7.1 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad kai įranga yra paliekama be priežiūros viešoje vietoje, pasiekiamoje bet kokiam asmeniui, ir įrangai yra padaroma žala arba ji yra pavagiama arba prarandama, draudimo išmoka gali būti

sumažinta arba nemokama.

Pareiškėja nesutiko su priimtu sprendimu atsisakyti mokėti draudimo išmoką, todėl kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti kilusį ginčą ir rekomenduoti draudikui pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką už pavogtą mobilųjį telefoną.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atstovo atsiliepinimas į pareiškėjos kreipimąsi, jame draudiko atstovas teigė nesutinkantis su pareiškėjos kreipimesi nurodytais motyvais. Draudiko atstovas pateikė 2019 m. rugpjūčio 27 d. pokalbio telefonu įrašą: registruodama įvykį, pareiškėjos dukra nurodė, kad buvo palikusi mobiliųjų telefoną Bibliotekos tualete, o po poros minučių sugrįžusi jo jau neberado. Taip pat draudiko atstovas pateikė 2019 m. rugpjūčio 28 d. pokalbio su vyresniuoju įvykio tyrėju P. R., įrašą, patvirtinantį, kad registruojant įvykį buvo pateikta informacija, kad pareiškėjos dukra mobilųjį telefoną be priežiūros paliko moterų tualete ir sugrįžusi jo neberado. Draudiko atstovas taip pat pažymėjo, kad po pirminės informacijos pateikimo pareiškėja kelis kartus bandė keisti įvykio aplinkybes ir kėlė vis kitas įvykio versijas, todėl draudiko atstovas teisinga įvykio versija laiko tą, kuri buvo pateikta pirmiausia ir kuri yra užfiksuota policijoje.

Taip pat draudiko atstovas nurodė, kad Biblioteka yra biudžetinė įstaiga, o pagal Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo 1995 (Nr. I-1113) 2 straipsnio 1 dalį, biudžetinė įstaiga yra viešasis juridinis asmuo, į jos patalpas patekimas nėra ribojamas. Vadovaudamasis Taisyklių 7.1 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad kai įranga yra paliekama be priežiūros viešojoje vietoje, draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką, draudiko atstovas prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiško ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas vertina pateiktus įrodymus ir tuo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus dokumentus, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių kilo dėl to, ar draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl prarasto mobiliojo įrenginio (vagystės) patirtus nuostolius.

Draudikas priėmė sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, remdamasis Taisyklių 7.1 papunkčiu, nes laikė, kad mobilusis įrenginys buvo paliktas viešojoje, neprižiūrimoje vietoje, kita vertus, pareiškėja teigia, kad nėra jokių oficialių policijos tyrimo išvadų, kad mobilusis telefonas buvo pavogtas tuomet, kai buvo paliktas be priežiūros. Taip pat, pareiškėjos teigimu, draudikas nevertino aplaidumo lygio, ir nėra aišku, kodėl draudikas nusprendė visai nemokėti draudimo išmokos, o ne mokėti jos dalį.

Pareiškėja tvirtina, kad jos dukra, pranešdama apie įvykį, nebuvo tikra, kokiomis aplinkybėmis telefonas buvo pavogtas, ir tik spėjo, kad telefonas galėjo būti paliktas ne jos matymo zonoje, be to, pareiškėja pažymėjo, kad nėra jokių oficialių teisėsaugos institucijų išvadų, kad mobilusis telefonas buvo pavogtas būtent tada, kai buvo paliktas be priežiūros viešojoje vietoje, o ne buvo ištrauktas iš rankinės ar pan. Kita vertus, draudikas rėmėsi 2019 m. rugpjūčio 27 d. telefonu pareiškėjos dukros nurodyta informacija, kad ji mobilųjį telefoną buvo palikusi Bibliotekos tualete, o po poros minučių grįžusi jo pasiimti – neberado. Taip pat Vilniaus apskrities Vyriausiojo policijos komisariato, Vilniaus miesto Trečiojo policijos komisariato 2-ojo veiktos skyriaus Pažyma, kurioje nurodyta, kad „<...> moterų tualete neaiškiais aplinkybėmis (pavogtas) dingo mobiliojo ryšio telefonas <...>“, taip pat 2019 m. rugpjūčio 28 d. telefoninio pokalbio su vyresniuoju įvykio tyrėju P. R., metu pateikta informacija, kad registruojant įvykį buvo nurodyta, kad pareiškėjos dukra mobilųjį telefoną be priežiūros paliko moterų tualete ir sugrįžusi jo neberado.

Vertinant šias aplinkybes, atkreiptinas dėmesys į tai, kad, nors pareiškėja pagrįstai teigia, jog policijos Pažymyje nėra užfiksuota duomenų, kad mobilusis telefonas buvo paliktas be priežiūros, tačiau informaciją, kad mobilusis telefonas buvo pavogtas tada, kai buvo paliktas be priežiūros bibliotekos tualete, pareiškėjos dukra nurodė registruodama įvykį. Aplinkybes, kad pirminiuose savo paaiškinimuose pareiškėjos dukra nurodė, jos mobilusis telefonas buvo paliktas be priežiūros ir po to jo pasigesta, 2019 m. rugpjūčio 28 d. telefoninio pokalbio metu patvirtino ir vyresnysis įvykio tyrėjas P. R. Lietuvos banko vertinimu, esant prieštaraujantiems pačios pareiškėjos paaiškinimams (iš pradžių teigta, kad mobiliojo telefono

buvo pasigesta po to, kai jis buvo paliktas tualete, vėliau teigta, kad jis galėjo būti pavogtas kitomis aplinkybėmis), draudikas pagrįstai vadovavosi pirminiais pareiškėjos dukros nurodytais duomenimis ir įvykio tyrėjo paaiškinimais, patvirtinančiais, kad minėtos aplinkybės buvo nurodytos ir įvyki registruojant policijoje.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad pareiškėjos, kaip apdraustojo asmens, turiniai interesai yra apdrausti savanoriška draudimo sutartimi, todėl draudikas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Kasacinis teismas savo praktikoje yra nurodęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas, t. y. atvejus, kai mokama draudimo išmoka (draudžiamieji įvykiai), ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką (nedraudžiamieji įvykiai). Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. birželio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-257/2009). Pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tuomet, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykio požymius ir neatitinka nedraudžiamųjų įvykių apibrėžimo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2004 m. balandžio 14 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-268/2004).

Kartu pažymėtina, kad draudikas, turėdamas įstatymų suteiktą teisę parengti draudimo rūšies taisykles, privalo užtikrinti ir sutarties sąlygų teisinį apibrėžtumą, jų suderinamumą, jo pateiktos sąvokos turi būti kiek įmanoma aiškiau atskleistos ir konkretizuotos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. kovo 16 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-152/2007 ir kt.), kad draudėjui nekiltų abejonių dėl sutartimi teikiamos apsaugos apimties. Jeigu sutarties sąlygos yra parengtos aiškiai ir suprantamai, jos neturi būti aiškinamos per plačiai, priešingu atveju būtų nepagrįstai išplečiami draudiko sudarant sutartį prisiimti įsipareigojimai.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatavo, kad, sprendžiant, ar sutarties sąlygos turinys ir formuluoatė išdėstyti aiškiai, vertinama, ar esminės nuostatos yra išdėstytos suprantamai normalių gebėjimų asmeniui, ar daug nuostatų apima sąlyga, ar kiekviena iš jų detalai aptarta. Taip pat gali turėti reikšmės tai, ar sąlygos nuostata tiesiogiai suformuluota ir išreikšta taisyklėse, ar ne, ar reikšmingos nuostatos pateikiamos nuosekliai vienoje taisyklių dalyje, ar keliose vietose ir dėl to apsunkina susipažinimą ir tinkamą turinio suvokimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. vasario 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-38-378/2017).

Atkreiptinas dėmesys, kad nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl supažindinimo su Taisyklių nuostatomis, o draudimo liudijimą su Taisyklėmis pareiškėja pati pateikė Lietuvos bankui. Atsižvelgiant į tai, toliau vertintina įvykio aplinkybių atitiktis draudimo sutartyje (Taisyklėse) nustatytų draudžiamųjų ir nedraudžiamųjų įvykių bei draudiko atleidimo nuo draudimo išmokos mokėjimo sąlygoms ir šių sąlygų aiškumas, jų reikšmė.

Taisyklių preambulėje įtvirtinta, kad, remiantis Taisyklėmis, draudimo apsauga galioja netikėtai įrenginių žalai ir vagystei, praradimui bei neteisėtam naudojimui, susijusiam su praradimu ar vagyste. Taisyklių 5 punkte nustatyti draudžiamieji įvykiai, nurodyta, kad draudimas taikomas dėl staigių ir netikėtų išorinių poveikių kilusiai žalai, įskaitant vagystę arba praradimą ir neteisėtą naudojimąsi. Taisyklių 5 punkte taip pat paaiškinama, kad netikėtu įvykiu yra laikoma tai, ko negalima numatyti, ko įprastai neįmanoma nuspėti ir užkirsti kelio. Kita vertus, Taisyklių 6 punkte yra įtvirtintos išimtys, kai draudimo apsauga yra netaikoma, t. y. nedraudžiamieji įvykiai. Pagal Taisyklių 6.4 papunktį, žala neatlyginama (įvykis yra nedraudžiamasis), jei žala padaryta dėl netinkamos priežiūros, naudojimo ar neleistinų mobiliojo įrenginio arba programinės įrangos pakeitimų, gamintojo nurodymų bei gairių nepaisymo.

Taisyklių 7 punkte yra įtvirtinti nurodymai, susiję su apdrausto turto saugumu ir priežiūra. Minėtoje Taisyklių sąlygoje nustatyta, kad įrangą reikia naudoti taip, kad, kiek tai įmanoma pagal susiklosčiusias aplinkybes, žala arba nuostoliai nebūtų padaryti, be to, įranga turi būti naudojama ir saugoma kaip vertingas turtas. Kartu nustatyta, kad jeigu įranga buvo naudojama netinkamai, draudimo išmoka gali būti sumažinta arba atsisakyta ją mokėti, ir aprašyti atvejai, kai draudimo išmoka gali būti sumažinta (arba atsisakyta ją mokėti) atsižvelgiant į aplaidumo lygį. Vienas tokių atvejų nustatytas Taisyklių 7.1 papunktyje, kuriuo

draudikas (jo atstovas) vadovavosi priimdamas ginčijamą sprendimą ir atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju. Pagal minėtą nuostatą, draudimo išmoka gali būti sumažinta (arba atsisakyta ją mokėti) atsižvelgiant į aplaidumo lygį, kai žala padaroma viešoje vietoje, pasiekiamoje bet kokiam asmeniui, paliktai įrangai arba ji iš tokios vietos pavagiama (prarandama). Minėtame Taisyklių papunktyje įtvirtinta ir išimtis: jeigu įranga buvo saugiai užrakinta spintelėje ar kitoje panašioje vietoje, kurios rakto daugiau niekas neturi, ir įsilaužimą galima įrodyti, sumokama visa draudimo išmoka. Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į Taisyklių nuostatas, nustatytos įvykio (mobiliojo įrenginio vagystės) aplinkybės gali būti siejamos tiek su Taisyklių 6.4 papunktyje įtvirtintu nedraudžiamuoju įvykiu, tiek su Taisyklių 7.1 papunktyje įtvirtintu draudimo išmokos nemokėjimo arba sumažinimo pagrindu, tačiau tam būtina atlikti sisteminį Taisyklių nuostatų vertinimą.

Kaip minėta, Taisyklėse yra nedviprasmiškai ir aiškiai įtvirtinta pareiga įrangą, kiek įmanoma, naudoti taip, kad jai nebūtų padaryta žala, be to, nurodyta, kad įranga turi būti saugoma kaip vertingas turtas (Taisyklių 7 punktą). Lietuvos banko vertinimu, šios Taisyklėse nurodytos nuostatos ir jų formuluotė normalių gebėjimų asmeniui turėjo būti aiškios ir suprantamos, todėl draudėja (pareiškėja) turėjo suvokti, kad turėjo iš draudimo sutarties (Taisyklių nuostatų) kylančią pareigą turtą saugoti ir prižiūrėti dedant pakankamas ir protingas pastangas. Pareiškėja turėjo suvokti ir iš šių pareigų nevykdymo galinčias kilti neigiamas teises pasekmes, t. y. tai, kad žalos atsiradimo aplinkybės gali atitikti nedraudžiamųjų įvykių sąlygas arba draudikas gali sumažinti arba visiškai atsisakyti mokėti draudimo išmoką kitais pagrindais, pavyzdžiui, Taisyklių 7.1 papunkčio pagrindu.

Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į Taisyklių nuostatas, aplinkybes, kuriomis įvyko mobiliojo įrenginio vagystė, galima vertinti tiek kaip atitinkančias Taisyklių 6.4 papunktyje įtvirtinto nedraudžiamąjo įvykio sąlygas, siejant įvykio aplinkybes su netinkama įrenginio priežiūra, tiek kaip atitinkančias Taisyklių 7.1 papunktyje nurodytą situaciją, kai įrenginys paliekamas viešoje vietoje, pasiekiamoje bet kokiam asmeniui. Nors nei Taisyklėse, nei Draudimo liudijime atskirai nėra paaikšintos viešos vietos sampratos, tačiau, Lietuvos banko vertinimu, viešos vietos samprata Taisyklių kontekste vertintina sistemiškai, atsižvelgiant į kitas draudimo sutarties, konkrečiai – Taisyklių, nuostatas.

Taisyklių 7.1 papunktyje vieša vieta vertinama galimybės pasiekti tokią vietą bet kokiam asmeniui kontekste, t. y. vieša vieta laikoma tokia, kurioje be priežiūros paliktą daiktą gali paaimti kiti asmenys. Viešosios vietos terminas nėra įtvirtintas teisės aktuose, tačiau bendrai vieša vieta suprantama kaip atvira, visiems skirta ir prieinama erdvė. Lietuvių kalbos išteklių informacinės sistemos duomenimis, Dabartinės Lietuvių kalbos žodyne terminas „viešas“ apibrėžiamas kaip „visiems skirtas“, „visuomenės naudojamas“, „atviras“. Viešosios vietos samprata yra aiškinta ir Lietuvos teismų praktikoje, nagrinėjant baudžiamąsias bylas. Vadovaujantis kasacinio teismo jurisprudencija, viešąja vieta iš esmės gali būti laikoma vieša erdvė, į kurią turi teisę patekti kiti asmenys, ir dėl laisvo priėjimo prie tokios vietos joje bet kuriuo momentu gali atsirasti kiti asmenys (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. vasario 26 d. sprendimas, priimtas baudžiamojoje byloje Nr. 2K-130/2013). Atsižvelgiant į tai, Lietuvos banko vertinimu, sutiktina su draudiko atstovo teiginiais, kad šiuo atveju Biblioteka, kurios tualete trumpam laikui be priežiūros buvo paliktas pareiškėjos telefonas, yra laikoma vieša vieta.

Vertinant pareiškėjos teiginius, kad draudikas, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, draudimo išmoką galėjo sumažinti, o ne atsisakyti ją mokėti, pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju, nors draudikas sprendime ir nevertino pareiškėjos aplaidumo lygio, tačiau, Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, kad įvykis įvyko, kai pareiškėjos mobilusis telefonas buvo paliktas be priežiūros viešoje bet kam prieinamoje vietoje, darytina išvada, kad pareiškėjos (ar pareiškėjos dukros) veiksmai (nesilaikyta Taisyklėse įtvirtintų pareigų) buvo itin aplaidūs ir galėjo lemti žalą arba bent sudarė palankias sąlygas žalai atsirasti, todėl laikytina, kad draudikas pagrįstai priėmė sprendimą nemokėti draudimo išmokos.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, konstatuotina, kad draudiko sprendimas yra pagrįstas Taisyklių nuostatomis, o pareiškėjos reikalavimas pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu

patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos R. K. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius